

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2426/22
4.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ивана Илића и Татјане Обренчевић, чланова већа, у парници малолетне тужиље АА из ..., чији је законски заступник отац ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из Београда, ул. Др Александра Костића бр. 10, против туженог Града Београда, са седиштем у Београду у улици Драгослава Јовановића бр. 2 и туженог ЈКП “Зеленило Београд” са седиштем у Београду у улици Мали Калемегдан бр. 8, чији је заједнички заступник Градско правобранилаштво Града Београда, са седиштем у Београду у улици Тишова бр. 3, ради накнаде нематеријалне штете, вредност предмета спора 1.300.000,00 динара, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Првог основног суда у Београду П. 61463/21 од 09.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П. 61463/21 од 09.03.2022. године у ставу првом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П. 61463/21 од 09.03.2022. године у ставу другом изреке тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени Град Београд и тужени “ЈКП “Зеленило Београд” да тужиљи АА из ..., преко износа досуђених ставом првим изреке те пресуде исплате износе од по још: 54.000,00 динара на име накнаде за претрпљене физичке болове (укупно 198.000,00 динара); 38.000,00 динара на име накнаде за претрпљени страх (укупно 198.000,00 динара); 34.000,00 динара на име наканде за наруженост (укупно 162.000,00 динара) и 220.000,00 динара на име накнаде за претрпљени душевни бол због умањења ОЖА (укупно 540.000,00 динара), а све то са затезном каматом почев од 09.03.2022. године, као дана доношења првостепене пресуде па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, док се у преосталом делу става другог иста пресуда **ПОТВРЂУЕ**, а жалба тужиље **ОДБИЈА** као неоснована

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Првог основног суда у Београду П. 61463/21 од 09.03.2022. године, па се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени Град Београд и тужено ЈКП “Зеленило Београд” да малолетној тужиљи АА из ... на име трошкова целог поступка плате 267.170,00 динара са затезном

каматом почев од дана наступања услова за извршење, па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом Првог основног суда у Београду П. 61463/21 од 09.03.2022. године ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезани су тужени да малолетној тужиљи плате на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од 144.000,0 динара, за претрпљени страх износ од 160.000,00 динара, за наруженост износ од 128.000,00 динара и за душевне болове због умањења ОЖА износ од 320.000,00 динара са затезном каматом почев од 09.03.2022. године, па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев малолетне тужиље у делу у коме је тражила да суд обавезе тужене да малолетној тужиљи плате на име накнаде нематеријалне штете преко досуђеног износа за претрпљене физичке болова а до тражених 250.000,00 динара разлику од 106.000,00 динара, преко досуђеног износа за претрпљени страх а до тражених 250.000,00 динара, односно за разлику од 90.000,00 динара, преко досуђеног износа за наруженост а до тражених 20.000,00 динара, односно за разлику од 72.000,00 динара и преко досуђеног износа за душевне болове због умањења ОЖА а до тражених 600.000,00 динара, односно за разлику од 280.000,00 динара са припадајућом затезном каматом. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да малолетној тужиљи на име трошкова парничног поступка плате 189.070,00 динара са затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење, па до коначне исплате, док се захтев за исплату затезне камате почев од дана пресуђења па до дана наступања услова за извршење одбија као неоснован.

Парничне странке су против наведене пресуде благовремено изјавиле жалбе и то тужиља побијајући је у ставу другом и ставу трећем изреке из свих законом прописаних разлога, а тужени побијајући је у ставу првом и у ставу трећем из свих законских разлога. Парничне странке су трошкове другостепеног поступка тражиле и определиле.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе чл. 386 ЗПП и оценио да је жалба тужених неоснована, а да је жалба тужиље делимично основана.

Првостепени суд у спроведеном поступку није учинио битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374 ст. 2 тач. 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које Апелациони суд пази по службеној дужности. Жалбом тужених се неосновано указује на битну повреду из одредбе чл. 374 ст. 2 тач. 12 истог Закона, јер је првостепена пресуда разумљива, о битним чињеницама наведени су разлози који су јасни и непротивречни, а пресуда нема ни друге недостатке због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља се играла са још око петнаесторо деце на дечијем спортском игралишту које се налази између зграда у улици ... у ... дана 03.05.2018. године, па је око 20,30 часова скочила и рукама се ухватила за пречку од гола, а што је учинила и њена другарица ВВ, те како гол није био причвршћен за подлогу игралишта, то је метална конструкција гола заједно са тужиљом пала на земљу и пречка је повредила тужиљу по глави и грудима. Било је уобичајено да сви родитељи не буду присутни док се деца играју, већ да неко од родитеља чува и своју децу и другу

децу из краја у којем живе док се играју.

Малолетној тужиљи је одмах, након повређивања, пришао доктор стоматологије ... који је подигао гол и ослободио малолетну тужиљу, указао јој је прву помоћ, а неко од присутних родитеља је позвао хитну помоћ која је тужиљу одвезла у Ургентни центар, где јој је указана помоћ а потом је била хоспитализована и лечена у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије “Др Вукан Чупић” од 04.05.2018. године до 14.05.2018. године.

Медицинским вештачењем преко судског вештака за област ортопедије и трауматологије Прим Др Слободана Поповића утврђено је да је малолетна тужиља дана 03.05.2018. године задобила телесне повреде у виду прелома од трећег до седмог ребра са десне стране, као и прелома другог до шестог ребра са леве стране, праћеног обостраним пнеумоториксом. Те повреде се квалификује као тешка телесна повреда опасна по живот. Од тренутка повређивања па у наредних 2 дана малолетна тужиља је трпела болове јаког интензитета, а после тог периода па у наредних 30 дана трпела је болове средњег интензитета зато што тај период подразумева настанак локалних реакција на месту повреде. После тога дошло је до постепеног процеса регенериције ткива, тако да су у том приоду болови прешли у болове слабог интензитета и трајали су наредних 3 месеца, а болови слабог интензитета се не могу искључити ни сада јер је могуће да се повремено јављају. Код малолетне тужиље, као последица повређивања постоји наружност лаког степена која се огледа у ожиљку у пределу десне стране грудног коша дужине 3 цм, дебљине 1 цм, који је срцаст, беличасте боје, јасно ограничен и видљив. Са ортопедско трауматолошке стране умањење опште активности тужиље износи 15% и исто је трајне природе, а огледа се у смањеној толеранцији на сва тешка физичка оптерећења и напрезања. Са годинама живота може доћи само до повећања умањења ОЖА услед дегенеративних промена обзиром да је дошло до серијског прелома ребара са обе стране последичног пнеумоторакса при чему је дошло и до колапса десног плућног крила, а због чега ће имати проблема са дисањем при дужем трчању, бављењем спортским активностима и свим активностима које могу довести до прекомерног замарања.

Вештачењем преко судског вештака медицинске струке Др Радмиле Ристић Димитријевић, специјалисте психијатрије и неуропсихијатрије, утврђено је да је дана 03.05.2018. године малолетна тужиља имала 9 година, 8 месеци и 26 дана и да је преживела психичку трауму када је на њу пала метална конструкција гола, те да је претрпела примарни страх високог интензитета у трајању од 20 минута од тренутка пада гола на њено тело, па до интервенције службе хитне помоћи на након чега је уследио секундарни страх високог интензитета који је трајао током бројних прегледа и реанимација у првих 7 дана хоспитализације у Институту за мајку и дете да би током задња 3 дана хоспитализације опао на ниво страха средњег интензитета. По отпусту из болнице у наредних 7 дана осећала је страх средњег интензитета који је на моменте прелазео у страх високог интензитета, а наредних неколико месеци био је присутан страх слабог интензитета. С обзиром да је траума наступила у току млађег школског узраста детета и да је развој у току проценат умањења ОЖА са психијатријске стране износи 8%. Обзиром на њен узраст, да је још увек у развоју, да спада у категорију особа рањивих, осетљивих на трауматичне стресне ситуације, због још увек незрелог нервног система и незрелог психичког функционисања, тужиља у стресним ситуацијама доживљава интензивнији страх него просечна одрасла здрава особа.

Из комисијског налаза и мишљења судских вештака медицинске струке Др Слбодана Поповића, ортопеда и трауматолога, и Др Радмиле Ристић Димитријевић, психијатра и неуропсихијатра, утврђено је да је судски вештак ортопед оределио умањење ОЖА на 15% док је неуропсихијатар оределио умањење ОЖА на 8%, те да, по конзилијарном њиховом мишљењу, укупно умањење ОЖА износи 19 %.

Првостепени суд је пре свега правилно оценио као неоснован приговор недостатка пасивне легитимације који су тужени истакли током поступка и то са разлога што је у надлежности Града Београда, као јединице локалне самоуправе, дужност да се стара о одржавању комуналног реда у градској општини и спроводи прописе којима се уређује комунални ред у смислу одредбе чл. 77 ст. 9 Статута Града Београда, док је тужено ЈКП "Зеленило Београд" дужно да одржава поред зелених површина и спортске терене у смислу одредбе чл. 6 ст. 1 Одлуке о уређивању и одржавању паркова, зелених и рекреационих површина. Од тужених могло основано очекивати да са терена уклоне непрописно постављен и за бетонску подлогу непричвршчен који је на том месту стајао дуже време и представљао опасност по живот и тело људи.

Међутим, првостепени суд је, на потпуно и правилно утврђено чињенично стање, погрешно применио материјално право када је закључио да допринос родитеља оштећене, сходно чл. 192 и чл. 165 ЗОО, у настанку штете износи 20%. Такође првостепени суд је правилно закључио да тужила има право на накнаду нематеријалне штете за претрпљени физички бол, страх, наруженост и за душевне болове због умањења ОЖА, али је износ накнаде одмерио неправилном применом одредбе чл. 200 ст. 2 ЗОО.

Одредбом чл. 165 ст. 1 ЗОО прописано је да родитељи одговарају за штету коју проузрокује другом њихово дете до навршене седме године без обзира на своју кривицу.

Одредбом чл. 205 у вези чл. 192 ст. 1 ЗОО прописано је да оштећеник који је допринео да штета настане или буде већа него што би иначе била има право само на сразмерно смањену накнаду, док је ст. 2 истог члана закона прописано да кад је немогуће утврдити који део штете потиче од оштећеникове радње суд ће досудити накнаду водећи рачуна о околностима конкретног случаја.

Другостепени суд сматра да нема одговорности родитеља у смислу одредбе чл. 165 ЗОО обзиром да малолетна тужила није проузроковала штету другом лицу већ сама себи. Тужила је била у узрасту од 9 година и 8 месеци, играла се са другом децом на уобичајеном месту, није јој било непознато да се и раније догађало да непричвршћени гол падне, знала је чему служе голови на спортском терену, па је могла да одустане од хватања за пречку скакањем, али јој није било предвидиво да гол може да падне услед наглог и неравномерног оптерећења пречке и стога је њен допринос по оцени другостепеног суда 10%. Узрок штете је пропуст тужених да осигурају стабилност справа на спортском терену, како оне не би представљале опасност за кориснике, јер да је гол био правилно причвршћен за подлогу до повређивања не би дошло. Стога су туженици по одредби из чл. 184 ЗОО у вези чл. 77 ст. 9 Статута Града Београда и чл. 6 ст. 1 Одлуке о уређењу и одржавању паркова, зелених и рекреативних површина одговорни за штету.

Жалбом тужиле се основано указује да је првостепени суд погрешно применио одредбу чл. 200 ЗОО када је одбио захтев тужиле за веће износе правичне накнаде за све видове претрпљене штете. Пуна накнада за физички бол према трајању и интензитету бола и нелагодностима током лечења износила би 220.000,00 динара и како је допринос малолетне тужиле 10% (умањено за 22.000,00 динара), то малолетној тужилји на име претрпљених физичких болова припада сразмерно снижена накнада од 198.000,00 динара. Према околностима повређивања, интензитету и трајању страха пуна сатисфакција за овај облик штете по оцени другостепеног суда износи 220.000,00 динара а сразмерно снижена накнада 198.000,00 динара. Према положају, облику и величини ожиљка у пределу грудног коша (проксимално дужине 3 цм, дебљине 1 цм, цртаст беличасте боје, који је јасно ограничен и видљив) пуна сатисфакција за овај облик штете износила би 180.000,00 динара и како је допринос малолетне тужиле 10% (умањено за 18.000,00 динара), то малолетној тужилји на име накнаде за душевни бол због наружености припада износ од 162.000,00 динара. Према тежини трајних последица, смањену животну активност од 19%, узраст оштећене и у вези са тим трајање трпљења, потпуна накнада износи 600.000,00 динара и како је допринос малолетне тужиле 10% (умањено за 60.000,00 динара), то малолетној тужилји на име претрпљених душевних болова због умањења ОЖА припада износ од 540.000,00 динара. По мишљењу другостепеног ови износи су по критеријумима у време доношења побијане пресуде примерени значају повређених добара, околностима повређивања и друштвеној сврси накнаде, а мањим износима не би се постигла сврха накнаде и стога је одлука из става другог изреке побијане пресуде преиначена делимичним усвајањем захтева за износе из става првог ове пресуде, на име претрпљених физичких болова 54.000,00 динара (144.000,00 + 54.000,00 = 198.000,00 динара); на име претрпљеног страха 38.000,00 динара (160.000,00 + 38.000,00 = 198.000,00 динара); на име душевног бола за наруженост 34.000,00 динара (128.000,00 + 52.000,00 = 162.000,00 динара) и на име претрпљених душевних болова због умањења ОЖА 220.000,00 динара (320.000,00 + 220.000,00 = 540.000,00 динара). Већи износи би били неспојиви са друштвеном сврхом накнаде и тужилјиним делимичним доприносом у наступању штете па је у преосталом делу тужилјина жалба неоснована.

Из наведених разлога, применом одредби чл. 390 и чл. 394 тач. 4 ЗПП, одлучено је као у ставу првом и ставу другом изреке ове пресуде.

Првостепено решење о парничним трошковима је преиначеноприменом одредбе чл. 165 ст. 2 ЗПП због преиначења одлуке о главној ствари, па су малолетној тужилји према вредности усвојеног захтева и у границама њеног захтева за трошкове на основу очл. 153 ст. 2 ЗПП, досуђени трошкови награде по АТ за састав тужбе и једног образложеног поднеска у износу од по 11.250,00 динара, заступања на 6 одржаних рочишта у износу од по 12.750,00 динара, приступа на два неодржана рочишта у износу од по 7.125,00 динара, трошкови вештачења у целини износу од 30.000,00 динара, трошкови судске таксе на тужбу у износу од 35.300,00 динара, првостепену пресуду у износу од 53.900,00 динара, награда на жалбу у износу од 18.000,00 динара, сразмерни део таксе на жалбу према вредности усвојеног захтева 16.720,00 динара, што све износи 267.170,00 динара. Трошкови парничног поступка представљају новчану обавезу због чега тужилја има право на законску затезну камату по чл. 277 ст. 2 ЗОО у погледу које тужени падају у доцњу, у смислу одредбе чл. 324 ЗОО, када одлука о трошковима поступка постане правоснажна и када протекне рок за њено добровољно испуњење, односно тужени долазе у доцњу када одлука о трошковима поступка постане извршна.

Одлука о трошковима другостепеног поступка садржана у ставу четвртом изреке ове пресуде донета је применом одредбе чл. 165 ст. 2 ЗПП у вези чл. 153 ст. 2 истог закона имајући у виду да тужени нису испели у поступку по правном леку.

**Председник већа судија
Марина Јакић,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**